

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Istrate Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Darii Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.07.2012-05.06.2017

2. instanța de apel: 09.10.2017-23.11.2017

3. instanța de recurs: 01.03.2018 - 24.04.2018

în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 iunie 2017, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, cauza penală în privința lui Darii Ion Xxxxx, care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Darii I., la data de 22 aprilie 2012, în jurul orei 11:15, conducând autobuzul de model „Icarus” de pe ruta „C”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în mun. Chișinău, pe str. Putna și ajungând la intersecția cu str. V. Badiu, la oprirea transportului public, în preajma intersecției de pe str. Putna, a observat că pe partea dreaptă la stație se aflau pasageri și fără a îmbarca sau debarca pasageri la stație a continuat deplasarea. Efectuând manevra de cotire în partea stângă pe str. V. Badiu, conducătorul Darii I. nu a manifestat prudență la trafic, a ignorat cerințele pct. 39 alin. (1) a Regulamentului Circulației Rutiere „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic” și cerințele pct. 45. 1) a Regulamentului Circulației Rutiere „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii

factors: a) the psychophysiological state that influences attention and reaction; b) dexterity in driving which would allow to anticipate dangerous situations; c) the technical state of the vehicle and the particularities of the load; d) the road situation. 2) In the case in which, within the visibility range, there are obstacles that can be observed by the driver, he must reduce speed or even stop, in order not to put the safety of the traffic "in jeopardy", as a result of the accident of the bus "Icarus" the victim, pedestrian Elena Iordachi, who was at the bus station and intended to get on the bus from the back, was injured. In the result of the road accident of pedestrian Elena Iordachi, according to the expert report medico-legal nr. 1649/D dated 29.06.12, she suffered physical injuries, which are qualified as moderate physical injury.

On the basis of the facts exposed above, the respective acts of the defendant Darii I. were qualified as a crime of *violation of the rules of traffic safety or of the operation of transport means causing moderate physical injury or health damage* by the court of appeal in the basis of art. 264 para. (1) Criminal Code – *violation of the rules of traffic safety or of the operation of transport means causing moderate physical injury or health damage*.

3. The sentence was appealed by the lawyer Barbaroșie E. in the name of the injured party Iordachi E., who requested the restoration of the status quo, the annulment of the sentence, in the civil part and the pronouncement of a judgment, according to the provisions of the law for the first instance, by which the defendant Darii I. should be ordered to pay to the injured party Iordachi E. the material damage in the amount of 259,000 lei and the moral damage in the amount of 100,000 lei.

In the motivation of the appeal, the appellant invoked:

- in the context of the appeal of the case in the court of appeal, on 30.10.2013 and subsequently on 12.11.2014, the court of appeal, at the request of the appellant, ordered the medical-legal and technical expertises, and during the period when the case was pending, the court of appeal did not hold any sessions;

- subsequently, the injured party Iordachi Elena did not appear before the court of appeal, contrary to the provisions of art. 323 para. (2) Criminal Procedure Code;

- even though para. (3) of the same article provides the possibility that the case be decided in the absence of the injured party, this is conditioned by the fact that the injured party should not be deprived of his rights and interests provided for in art. 60 Criminal Procedure Code, fact totally ignored by the court of appeal;

- Iordachi E. is the victim of the crime provided for in art. 264 para. (1) Criminal Code, and as a result she suffered physical injuries, thus she suffered material damages related to treatment, as well as moral damages, but with all these, the court of appeal did not order the repair of the damages of the injured party;

- art. 394 para. (5) Criminal Procedure Code stipulates that, in the descriptive part of the judgment of acquittal of the criminal case, it must contain the motives on which the judgment of acquittal is based, with regard to the civil action or the repair of the material damages caused by the crime, fact which is missing in the judgment, where the court of appeal did not order the repair of the material damages caused by the crime.

Iordachi E., astfel încălcând dreptul la un proces echitabil a părții civile și vătămate Iordachi E.;

- ca urmare a accidentului rutier, părții vătămate Iordachi E. i-au fost cauzate vătămări corporale, manifestate prin fractură închisă de col femural pe stânga cu deplasarea fragmentelor, iar ca urmare a cauzării acestor leziuni și pe fundalul bolii pe care o avea și anume diabet zaharat, Iordachi E. a început să întâmpine dificultăți majore în deplasare, fiind nevoită să-și procure un scaun cu rotile, pentru a se putea deplasa, pentru care a achitat 149 euro;

- în legătură cu faptul că Iordachi E. a început să întâmpine dificultăți majore în deplasare, imediat după accidentul rutier, adică din luna mai 2012, a fost nevoită să apeleze la serviciile unei bone, care se află zilnic cu Iordachi E. și căreia îi achită lunar suma de 4.000 lei, bani care îi sunt trimiși de peste hotare de fiicele acesteia, astfel până la moment a suportat cheltuieli pentru serviciile bonei în mărime de 256.000 lei (64 luni x 4000 lei);

- lui Iordachi E. i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm, care s-a manifestat prin suferințele fizice care i-au fost cauzate, limitarea liberei deplasări, ca urmare a dificultăților în deplasare, neputința de a se îngriji personal;

- reieșind din prejudiciul moral cauzat lui Iordachi E., consideră că compensarea acestuia este posibilă prin echivalentul sumei de 100.000 lei, din contul persoanei vinovate și anume Darii I.;

- despre existența sentinței, Iordachi E. a aflat pe data de 22 august 2017, când a primit copia din cancelaria Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost repusă în termen cererea de apel declarată și admisă, fiind casată sentința în partea acțiunii civile și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, fiind încasat din contul lui Darii I. în beneficiul lui Iordachi E. prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei, iar acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare, urmând ca în acest sens să se pronunțe instanța de judecată în ordine civilă. În rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că apelul declarat de către apărătorul Barbaroșie E. în numele părții vătămate, Iordachi E. poate fi repus în termen, întrucât au fost elucidate motivele prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală. Or, în această ordine de idei, se relevă că, prin motive întemeiate se are în vedere acele circumstanțe de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)

Deci, în contextul celor statuate, instanța de apel a reținut că potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată, că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, fapt ce persistă în cazul dat, deoarece Iordachi E. a aflat pe data de 22.08.2017, când a primit copia din cancelaria

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, respectiv este posibil repunerea în termen a apelului.

Astfel, instanța de apel a stabilit că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia, că inculpatul Darii I. a săvârșit infracțiunea imputată lui, întemeiat încetând procesul penal în baza art. 60 Cod penal, însă eronat a omis să se expună asupra acțiunii civile înaintate în speță.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, la data de 30.10.2013 și ulterior la data de 12.11.2014, la cererea inculpatului a dispus efectuarea expertizei medico-legale și tehnice, astfel, atâta timp cât materialele cauzei au fost puse la dispoziție experților examinarea cauzei în fond s-a suspendat. În continuare, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, la data de 31.05.2017, apărătorul Istrati A. a înaintat un demers prin care a solicitat încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, demersul respectiv fiind susținut de inculpat. Astfel, partea vătămată Iordachi E. de către instanța de judecată nu a mai fost citată pentru ca să participe la ședințele de judecată, contrar prevederilor art. 323 alin. (2) Cod de procedură penală, iar prin sentința contestată cu apel a dispus încetarea procesului penal în privința lui Darii I. pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

În viziunea instanței de apel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Iordache E., declarațiile martorului Danilescu V., procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.04.2012, (f.d. 6-16), schema accidentului rutier din 22.04.2012 (f.d. 11-12), certificatul de accident rutier din 22.04.2012 (f.d. 13), raportul de expertiză medico-legală nr. 1649/D din 29.06.12 (f.d. 29). În această ordine de idei, instanța de apel analizând probele indicate supra, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a considerat că instanța de fond just a stabilit, că inculpatul Darii I. prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Consecvent, instanța de apel a reiterat că partea vătămată Iordache E., nu a înaintat acțiune civilă, însă, după remiterea materialelor spre efectuarea expertizelor, cauza penală a fost suspendată, iar după înaintarea de către apărătorul inculpatului Istrati A. a demersului privind încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, partea vătămată Iordachi E. de către instanța de judecată nu a mai fost citată, pentru ca să participe la ședințele de judecată, contrar prevederilor art. 323 alin. (2) Cod de procedură penală, astfel instanța de apel a considerat întemeiate cerințele invocate în cererea de apel depusă de apărătorul Barbaroșie E. în numele părții vătămate, Iordachi E., or examinarea cauzei în ordine de apel, reprezintă o continuitate a examinării cauzei în fond, prin urmare, pretențiile referitor la încasarea prejudiciului moral urmează a fi reținute ca întemeiate, atâta timp cât părții vătămate, prin inacțiunile instanței de fond i-a fost restricționat dreptul de a înainta acțiune civilă.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că Iordachi E. este victimă a infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, iar ca urmare, ultimei i-au fost cauzate vătămări corporale, astfel aceasta a suferit pagube materiale legate de tratament, precum și pagube morale, însă necătând la acest fapt, instanța de fond nu s-a expus asupra reparării pagubei părții vătămate.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că urmare a accidentului rutier, părții vătămate Iordachi E. i-au fost cauzate vătămări corporale, manifestate prin fractură închisă de col femural pe stânga cu deplasarea fragmentelor, iar ca urmare a cauzării acestor leziuni și pe fundalul bolii pe care o avea și anume diabet zaharat, Iordachi E. a început să întâmpine dificultăți majore în deplasare, fiind nevoită să-și procure un scaun cu roțile, pentru a se putea deplasa, pentru care a achitat 149 euro.

Mai mult, din materialele cauzei, instanța de apel a reținut că Iordachi E. a început să întâmpine dificultăți majore în deplasare, imediat după accidentul rutier, adică din luna mai 2012 a fost nevoită să apeleze la serviciile unei bone, care se află zilnic cu aceasta și căreia îi achită lunar suma de 4.000 lei. Totodată, lui Iordachi E. i-a fost cauzat un prejudiciu moral care s-a manifestat prin suferințele fizice ce i-au fost cauzate, limitarea liberei deplasări, neputința de a se îngriji personal, etc., această concluzie fiind fundamentată de faptul, că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1649/D din 29.06.12, părții vătămate, i-au fost cauzate leziunii corporale, se califică ca vătămare corporală medie.

Reieșind din prejudiciul moral cauzat lui Iordachi E., instanța de apel a considerat că compensarea acestuia este posibilă prin echivalentul sumei de 20.000 lei, din contul persoanei vinovate și anume Darii I.

Totodată, instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea civilă, a considerat că cerința privind încasarea daunei materiale urmează a fi lăsată fără soluționare, or la examinarea cauzei penale nu a prezentat suficiente probe concludente, pertinente și admisibile întru confirmarea sumei pretinse.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către inculpat și avocatul acestuia Istrate Anatolie, prin care solicită casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respins apelul declarat de avocatul Barbaroșie E., cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța a admis cerința cu caracter civil, care nu a fost înaintată de către partea vătămată în instanța de fond, circumstanțe ce denotă că instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil;

- instanța de apel în mod eronat a reținut, că partea vătămată a aflat despre sentința pronunțată abia la 22 august 2017, constatare ce nu este justificată prin careva probe din materialele cauzei, deoarece sentința a fost primită din cancelaria judecătoriei de către o persoană care nu figurează în procesul penal ca reprezentant al părții vătămate, cu atât mai mult, nu a fost primită de avocatul Barbaroșie E. care este autorul apelului;

- sentința a fost primită de către un alt reprezentant al părții vătămate Ciobanu N., la 05.06.2017, cu toate că instanța de judecată la două zile după pronunțarea sentinței a remis în adresa părții vătămate copia acesteia;

- chiar și în cazul primirii copiei sentinței de către partea vătămată la 22.08.2017 și depunerii apelului la 07.09.2017, acesta este în afara termenului special de prescripție cu o zi;

- în speța dată, conform materialelor cauzei penale, Darii I., atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată nu a recunoscut acuzația adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal. În cadrul procesului judiciar și anume la etapa incipientă de cercetare a probelor acuzării, instanța de fond fără purcederea la examinarea probelor părților, a dispus admiterea demersului apărării cu pronunțarea sentinței prin care în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) Cod penal, cauza penală inițiată în privința lui Darii I. de acuzația adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal a fost încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție. Din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată al instanței de fond precum și părții descriptive a sentinței pronunțate de către instanța de fond rezultă, cert că instanța nu a examinat careva probe din cadrul dosarului penal, iar din partea dispozitivă rezultă că instanța nu l-a recunoscut vinovat pe Darii I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel nejustificat concluzionează, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia precum că, Darii I. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind stabilită prin totalitatea probelor examinate de către instanța de fond, însă eronat a omis să se expună asupra acțiunii civile înaintată de către partea vătămată;

- instanța de apel a reținut și constatat niște circumstanțe neexistente dat fiind faptul, că în cadrul ședinței de judecată ale instanței de fond nu s-a cercetat careva probe din materialele cauzei penale și totodată careva acțiune civilă, atât în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești partea vătămată nu a înaintat;

- din conținutul deciziei contestate rezultă, că instanța de apel preia probele expuse drept continuare a examinării procesului în fond, soluția dată este una nejustificată pe motiv că, în speța dată se solicita obligațiunea instanței de apel să invite atât partea vătămată cât și martorii pentru a fi interogați creând posibilitatea tuturor participanților la proces de a pune întrebări, ce ar fi garantat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO;

- concluzia instanței de apel privind admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de partea vătămată în propriul apel, pe motiv că aceasta nu a fost citată la examinarea cauzei în fond, este eronată, deoarece după revenirea dosarului de la expertiză, instanța de fond a amânat 5 ședințe de judecată din motivul neprezenței părții vătămate, iar de la momentul atribuirii calității procesuale de parte vătămată și până la pronunțarea sentinței s-au scurs mai mult de 5 ani, aceasta fiind asistată de 3

apărători, iar în ședința de judecată din 15.04.2013, nu a înaintat careva pretenții de ordin civil;

- instanța de apel a ignorat să se expună asupra argumentelor apărării privind respingerea apelului pe motiv, că acesta a fost depus de către o persoană neîmputernicită, deoarece nici una din probe nu certifică împuternicirile acesteia;

- autorul contestă doar latura civilă, concomitent în propriul apel înaintează acțiune civilă din nume propriu, fără ca mandatul depus în instanța de apel să aibă împuternicirile lui Iordachi E.;

- instanța de apel a încălcat principiul legalității procesului și contradictorialității, care au dus la încălcarea dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil al inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pe care-l consideră inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond au constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, soluție necontestată de către inculpat. Instanța de apel just a reținut de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 20.000 lei, or această sumă rezultă din suferințele cauzate, ca rezultat al infracțiunii comise.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat și avocatul acestuia Istrate A., se reține că aceștia invocă ca temei de drept pct. 6), 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la

adoptarea soluției de admitere a apelului avocatului Barbaroșie E. în numele părții vătămate, cu repunerea în termen a acestuia și casarea sentinței în partea acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, cu încasarea din contul lui Darii I. în beneficiul lui Iordachi E. a prejudiciului moral în mărime de 20.000 lei, iar acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare, urmând ca în acest sens să se pronunțe instanța de judecată în ordine civilă, în rest menținând sentința, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs, referitor la repunerea în termen a apelului avocatului Barbaroșie E. în numele părții vătămate, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul le însușește.

În conformitate cu prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

La capitolul dat, Colegiul menționează, că instanța de apel a reținut corect starea de fapt, din care rezultă că instanța de fond, la data de 30.10.2013 și ulterior la 12.11.2014, a dispus efectuarea expertizei medico-legale și tehnice, astfel examinarea cauzei a fost suspendată, după care partea vătămată nu a participat la ședințele de judecată. Totodată, Colegiul penal reține că, fiind dispusă aducerea silită a acesteia, conform raportului locotenentului de poliție Gurduz I. și certificatelor anexate la materialele cauzei, Iordachi E. a suferit un atac cerebral, astfel din cauza problemelor de sănătate și lipsa capacității de a se mișca, nu a putut fi transportată în cadrul ședinței de judecată, fiind nevoie de un automobil special dotat în acest sens. Astfel, la data de 05 iunie 2017, prima instanță la cererea inculpatului și avocatului acestuia a încetat procesul penal în privința lui Darii I., care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la

răspundere penală, liberându-l de răspundere penală, judecând cauza în lipsa părții vătămate, contrar prevederilor art. 323 alin. (2), (3) Cod de procedură penală.

Astfel, despre existența sentinței din 05 iunie 2017, partea vătămată Iordachi E. a aflat la data de 22 august 2017, când avocatul acesteia Stănilă A. a primit copia sentinței, din cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fapt confirmat prin recipisa (f.d. 204), însă apărătorul părții vătămate Barbaroșie E. a depus apel la data de 07 septembrie 2017, astfel instanța de apel constatând motivele prevăzute în art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală și anume prezența circumstanțelor de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde voința titularului dreptului de apel (boala părții vătămate) just a constatat că apelul urmează a fi repus în termen, din care considerent Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că nu este justificat prin careva probe faptul recepționării sentinței la data de 22 august 2017 și că apelul este în afara termenului de prescripție cu o zi.

Nu pot fi reținute de către Colegiul penal, aserțiunile recurenților, precum că sentința a fost primită la data de 05 iunie 2017 de către reprezentantul părții vătămate Ciobanu N., totodată instanța a remis în adresa părții vătămate copia sentinței. La aceste critici, instanța de recurs menționează, că în recipisa anexată la dosar (f.d. 202), este semnătura persoanei Ciobanu N., însă la materialele cauzei nu sunt careva date precum că aceasta este reprezentantul părții vătămate, mai mult ca atât până la data de 22 august 2017, când avocatul Stănilă A. a făcut cunoștință cu materialele cauzei (f.d. 204), nu este anexată o careva scrisoare, precum că ar fi fost expediată copia sentinței în adresa părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal consideră, că nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la faptul, că apelul a fost depus de către o persoană neîmputernicită, totodată avocatul Barbaroșie E. înaintează acțiune civilă din nume propriu fără ca mandatul să aibă împuternicirile lui Iordachi E. La alegațiile date, instanța de recurs menționează, că la materialele cauzei este anexat mandatul avocatului Barbaroșie E. nr. 1105287 din 06 septembrie 2017 (f.d. 205), semnat de către partea vătămată Iordachi E., care în conformitate cu prevederile art. 81 Cod de procedură civilă, îl împuternicește pe avocat: de a exercita din numele său, în calitate de parte vătămată, toate actele procedurale, inclusiv de a semna și depune acțiunea civilă în cadrul procesului penal în instanța de judecată; de a susține acțiunea civilă; de a da declarații pe marginea acțiunii civile; de a primi hotărârea și după caz de a o contesta conform prevederilor Codului de procedură penală; de a susține cererea de apel; de a solicita examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Totodată, la criticile invocate de recurenți, precum că prima instanță fără purcederea la examinare a probelor părților, a dispus admiterea demersului apărării, cu pronunțarea sentinței de încetare a procesului penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, nerecunoscându-l vinovat pe Darii I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, Colegiul ține să evidențieze acel fapt, că potrivit alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, temeiurile

menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Reieșind din lucrările cauzei se constată, că prima instanță a încetat procesul penal în privința lui Darii I., care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală. În cele din urmă, sentința a fost atacată doar de către avocatul Barbaroșie E. în numele părții vătămate, în latura civilă, respectiv partea apărării nu a contestat în ordine de apel stabilirea vinovăției inculpatului sau neexaminarea probelor, astfel aceste critici, sunt invocate direct în faza procesuală a recursului, ceea ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală. Deci, motivele invocate de recurenți, nu au constituit obiect de discuție în instanța de apel, astfel, nu sunt în drept să le invoce în recurs.

Cu privire la invocările autorilor recursului, precum că de la momentul atribuirii calității procesuale de parte vătămată și până la pronunțarea sentinței s-au scurs mai mult de 5 ani, aceasta fiind asistată de 3 apărători, iar în ședința de judecată din 15 aprilie 2013 nu a înaintat careva pretenții de ordin civil, Colegiul penal reține că în ședința de judecată din data de 15 aprilie 2013, partea vătămată a invocat că dorește ca inculpatul să-i achite operația și tratamentul (f.d. 132).

Privitor la argumentul recurenților, precum că instanța de apel nejustificat concluzionează, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia precum că, Darii I. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind stabilită prin totalitatea probelor examinate de către instanța de fond, însă eronat a omis să se expună asupra acțiunii civile înaintată de către partea vătămată, Colegiul reține, că în sentință, prima instanță a constatat just că acțiunile lui Darii I. corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, totodată această instanță cunoscând despre faptul neprezentării motivate a părții vătămate, a decis judecarea cauzei în lipsa acesteia, lezându-i drepturile și interesele părții vătămate, contrar prevederilor art. 323 alin. (3) Cod de procedură penală, cu toate că în ședința de judecată, ultima a declarat că dorește ca inculpatul să-i achite operația și tratamentul, din care considerent instanța de recurs respinge și critica recurentului precum, că partea vătămată nu a înaintat careva acțiune civilă și că instanța de apel a admis cerința cu caracter civil care nu a fost înaintată în instanța de fond.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care fac referire recurenții și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, această instanță just a repus în termen cererea de apel declarată de avocatul Barbaroșie E. în numele părții vătămate, casând sentința în partea acțiunii civile și pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, cu încasarea din contul lui Darii I. în beneficiul lui Iordachi E. a prejudiciului moral în mărime de 20.000 lei, iar acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost lăsată fără

soluționare, urmând ca în acest sens să se pronunțe instanța de judecată în ordine civilă, în rest menținând sentința, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului.

Cu referire la temeiul pentru recurs, invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că recursul declarat nu este argumentat *în fapt și în drept* sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct. 10) al normei enunțate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile, pentru a le justifica prin prisma temeiurilor pentru recurs invocate.

Finalmente, Colegiul apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, care a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul declarat de către inculpat și avocatul acestuia Istrate Anatolie, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Istrate Anatolie, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Darii Ion Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 22 mai 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion